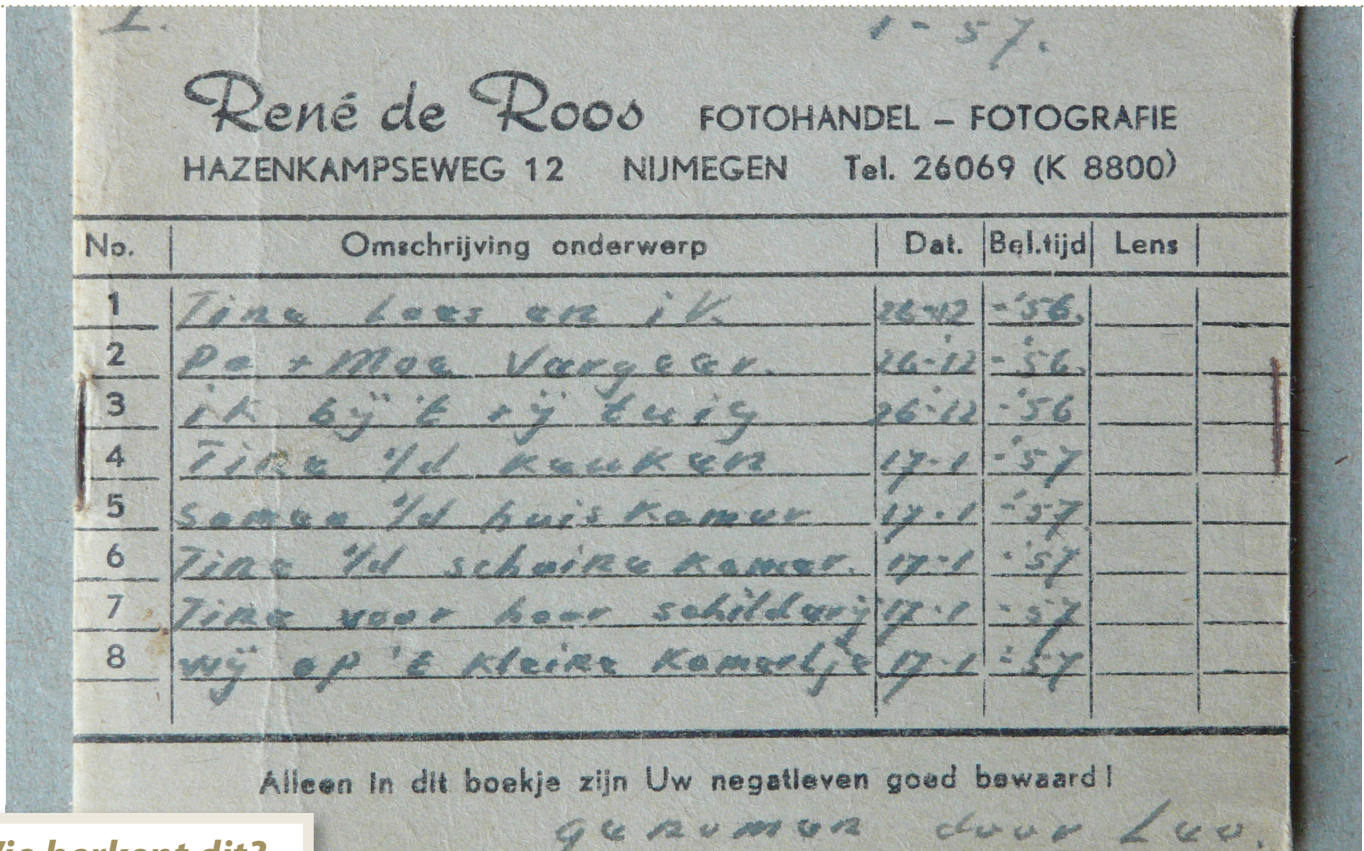


# Het Verleden in Verhalen

Foto Roos



## Wie herkent dit?

De negatieven werden bewaard in een mapje. Het lijkt erop dat dit een rolletje van acht opnamen was. Keurig is geadmistreerd wie op de foto staat en waar en wanneer hij is genomen. Het maakt nieuwsgierig naar de bijbehorende foto's. Herkent iemand dit? Leo heeft de foto's gemaakt. Op de meeste foto's staat Tine. Pa en moe Vergeer? Kent iemand ze? Drie foto's zijn van tweede kerstdag, de overige van 17 januari. Was dat een speciale dag? Een verjaardag? Een nieuw huis? De foto's zijn op verschillende plekken in huis genomen. Een kersvers echtpaar, Leo en Tine? En wie is Loes? Leuk om de fantasie op los te laten...

**Tegenwoordig fotografeert iedereen er lustig op los.**

**Het is de normaalste zaak van de wereld om op ieder moment met anderen een foto te 'delen'. En wat niet bewaard hoeft te worden, kan meteen weg. Vroeger kwam er heel wat meer bij kijken voor een foto en dachten de meeste mensen wel wat langer na voordat ze afdrukten.**

De techniek van het fotograferen is voortdurend in verandering. Dat vertelt ook de geschiedenis van Foto Roos aan de Hazenkampseweg, een van de oudst gevestigde fotohandels van Nijmegen. Die geschiedenis begint in 1936, dit jaar dus tachtig jaar geleden, als René de Roos zijn zaak inschrijft bij

de Kamer van Koophandel. Destijds niet meer dan een trekautomaat met fotorolletjes aan de muur van een woonhuis aan de Groenewoudscheweg (met sch) 192. Zijn interesse in fotografie ontstond toen De Roos naast versnaperingen ook fotorolletjes ging verkopen tijdens voetbalwedstrijden van Quick en begon te fotograferen voor het Nijmeegs Dagblad.

## Plakkertjes

Begin jaren vijftig betrok fotohandel René de Roos het pand aan het begin van de Hazenkampseweg. Meegegaan met de tijd, heeft de winkel alle ontwikkelingen binnen de fotografie doorstaan. Van rolfilmboxjes naar kleinbeeld, naar spiegelreflex, naar digitale camera's. Van donkere kamer naar fotocentrales, naar ontwikkelmachines die ook weer grotendeels zijn verdwenen. Van celluloid naar geheugenkaartje, van ontwikkelaar en fixeer naar inktcartridges. Ook van enkel rolletjesverkoop naar steeds meer producten en van plakkertjes naar digitale fotoalbums. Soms komen oude dingen terug. De cursus voor digitale bewerking is in feite de oude fotoclub van vroeger.

Henk Kooijman begon er in 1967 als leerjongen en jongste bediende. Twee jaar later nam hij samen met zijn collega Paul van Bergen de winkel over en bleef tot 2008 de eigenaar. "We maakten zo'n dertig of veertig bruidsreportages per jaar. In het begin analoog, dan moest je het goede moment in het stadhuis uitmikken om het rolletje te verwisselen en op tijd de verse film erin te hebben. Ik kende alle kerken van Nijmegen van binnen, alle hoekjes, en alle mooie plekjes in het stadhuis." In het begin was het ook vooral ontwikkelen en afdrukken van foto's. Dat gebeurde in de donkere kamer. Volgende keer meer over de doka.



## Luutje Niemantsverdriet

Heeft u ook herinneringen of verhalen die u wilt (laten) vastleggen? Kijk voor informatie en meer verhalen over de Hazenkamp op [www.luutjeniemantsverdriet.nl](http://www.luutjeniemantsverdriet.nl)